

2020

HONOURS PARADE

FACULTEIT SOCIALE
WETENSCHAPPEN

Voorwoord

Beste lezer,

De universiteit heeft zich razendsnel moeten aanpassen aan de nieuwe omstandigheden en hiervan ondervinden alle studenten en medewerkers de gevolgen. Vanwege COVID-19 zijn scripties vertraagd, onderzoek gestagneerd en veel van het onderwijs gedigitaliseerd. Toch wordt er achter de schermen hard gewerkt om oplossingen te bieden. Skills Lab biedt bijvoorbeeld digitale begeleiding aan voor studenten die dat nodig hebben. Daarnaast is er een fonds opgesteld voor studenten en medewerkers in (financiële) nood. Ook is de hashtag #UUgotthis in de lucht gegaan voor iedereen die verbonden is aan Universiteit Utrecht. Deze initiatieven proberen allemaal passende invulling te geven aan de rol van de universiteit in deze tijd.

Ook het Honours College FSW heeft zijn script voor deze maanden moeten aanpassen. Sinds maart is er hard gewerkt aan een goede vervanging van de Honours Parade; het afsluitende traject voor

tweedejaars honours studenten. Op 8 juni 2020 zal de parade daarom voor het eerst digitaal plaatsvinden en zullen de creative challenge boekjes online worden verspreid. Een bijzondere situatie vraagt namelijk om een bijzondere invulling van dit concept. Hoewel het niet hetzelfde zal zijn als voorgaande jaren, zijn wij ervan overtuigd dat ook dit jaar de Honours Parade een succes zal zijn. Aan het creative challenge boekje is gelukkig niet veel veranderd. Ook dit jaar kun je hierin het naslagwerk lezen van de creative challenges van 21 honoursstudenten. We hopen daarmee toch nog een volwaardige afsluiting te kunnen bieden aan alle studenten die dit jaar het Honours College hebben afgerond. Tot slot willen we nog onze bewondering uiten voor de oriëntatie die dit project heeft aangepakt en alle coördinatoren van het Honours die hieraan hebben bijgedragen. We wensen iedereen veel plezier tijdens de Honours Parade en tijdens het lezen van alle creative challenges in dit boekje.

De redactie

Inhoud

Sociale vergelijking bij fashionmodellen <i>Anouk de Sain</i>	6
Stage bij onderzoek naar zwangerschapsbegeleiding <i>Anaïs Fopma</i>	8
Een cadeau voor alle pleegouders in Utrecht-West <i>Willemijn Burggraaf</i>	10
Onderzoek naar perfectionisme bij topsporters <i>Doron Kamps</i>	12
Het effect van COVID-19 op zwangere vrouwen <i>Jasmijn Wijnands</i>	14
Onderzoek naar nieuwe therapieën voor PTSS <i>Isa Cornelissen en Linda van Dijk</i>	16
Zomerschool en onderzoek in Zuid-Korea <i>Cathelijne Kwetters</i>	18
Cannabidiol in the treatment of epilepsy <i>Eli Clapper</i>	20
Ontwikkelen van een e-module over Alzheimer <i>Saisun Kandiah</i>	21

Vrouwen en terrorisme <i>Berber van der Ploeg</i>	22
Workshop en symposium bij BDSM Jongeren <i>Cynthia Baljeu</i>	24
Reclame-onderzoek bij neuromarketing bureau Unravel <i>Sarwesh Ishwardat</i>	26
Ervaringen op de later poli van het Prinses Máxima Centrum <i>Feline Wafelaar en Daphne Sacharias</i>	28
Psychologieproject op Jamaica <i>Eva Vethman</i>	30
Toegankelijkheid voor mensen met een handicap <i>Larissa van Waardenberg en Mette Nikkessen</i>	32
Onderzoek naar speelgedrag en cognitieve functies in ratten <i>Nina Dijkstra</i>	34
The world asked Ewha and Ewha answered you <i>Roos Lalk</i>	36
Zomerschool en presentatie over terrorisme <i>Tess de Valk</i>	38

Sociale vergelijking bij fashion modellen

Anouk de Sain

“There is always going to be someone who is prettier than me, who is skinnier than me or more fit than me”, zei het vijftienjarige model waar ik tegenover zat. Met grote ogen en een dikke laag make-up op haar gezicht keek ze me zenuwachtig aan. Over een aantal uren zou zij de catwalk op gaan lopen. Duizenden mensen zullen naar haar kijken; fotografen, bloggers, vloggers en andere geïnteresseerden. Ze was pas vijftien jaar en erg onzeker over zichzelf.

‘Maar modellenwerk is toch heel erg gaaf werk, hoe kan een model nou onzeker zijn over zichzelf?’ Dat is de vraag die ik vaak krijg. Al enkele jaren werk ik als model. Nadat ik erachter kwam hoe deze wereld echt in elkaar zat, had ik besloten om het modellenwerk op een lager pitje te zetten. Wel ben ik erg geïnteresseerd geraakt in de mentale processen en mentaliteit van modellen. Tijdens mijn modellenwerk kwam ik erachter dat veel modellen zichzelf met elkaar vergelijken.

Dit heb ik daarom ook tijdens mijn Creative Challenge onderzocht. Mijn onderzoeksvraag richtte zich op de invloed van sociale vergelijking op het zelfbeeld. Om antwoord te kunnen geven op deze vraag heb ik afgelopen jaar Malta Fashion Week bezocht. Hierbij heb ik verschillende modellen geïnterviewd, wat ik toch wel beschrijf als het hoogtepunt van mijn Creative Challenge. Dit was de eerste keer voor mij om kwalitatief onderzoek te verrichten. Van tevoren was

ik erg benieuwd hoe de modellen hierop zouden reageren en hoe de interviews zouden verlopen. Achteraf ben ik hier erg tevreden over en het merendeel van de participanten reageerde enthousiast.

Nadat ik de interviews had uitgewerkt was ik begonnen aan mijn onderzoeksverslag, waarbij Jari Tönjes mij heeft geholpen. Uiteindelijk is uit de resultaten gebleken dat sociale vergelijking bij modellen een negatief effect heeft op het zelfbeeld. Nadat modellen meer ervaring krijgen in de modellenindustrie en zichzelf minder vergelijken met andere modellen kan dit resulteren in een positief zelfbeeld.

Nu ik op het project terugkijk ben ik erg dankbaar voor de mogelijkheid dat ik dit onderzoek heb mogen uitvoeren. Ik wil graag Leon Kenemans bedanken voor de vrijheid die hij mij heeft gegeven. Persoonlijk heb ik veel geleerd en veel plezier gehad van mijn Creative Challenge. De boodschap die ik aan anderen zou willen meegeven is dat het weinig zin heeft om jezelf met anderen te vergelijken, oftewel zoals Naomi Campbell zegt: “What makes a person is the ability to look at themselves and deal with their own lives.”

Stage bij onderzoek naar zwangerschapsbegeleiding

Anaïs Fopma

Hoe heb je de creative challenge ingevuld?

In de vorm van een onderzoeksstage bij TNO (Nederlandse Organisatie voor toegepast-natuurwetenschappelijk onderzoek), bij de afdeling Child Health op de locatie in Leiden. Ik werd als stagiaire ingezet bij een project over Centering Pregnancy. Dit is een methodiek die wordt gebruikt om zwangere vrouwen voor te bereiden op de zwangerschap, de geboorte, het kraambed, en de opvoeding. Hierbij is een partner module ontwikkeld, die doelt op het betrekken van de partners van de zwangere vrouwen bij al deze processen. Mijn stage richtte zich op onderzoek rond implementatie van deze partnermodule en de perspectieven van verloskundigen op partnerbetrokkenheid. Ik heb bijvoorbeeld literatuuronderzoek gedaan, interviews geanalyseerd, een vragenlijst opgezet, en data-analyse uitgevoerd.

“Ik vond het leuk om te zien dat de vaardigheden die je in je eigen discipline leert, ook in andere disciplines kunt toepassen.”

Wat is het meest verassende dat je hebt geleerd?

Ik vond het leuk om te zien dat de vaardigheden die je in je eigen discipline leert, in veel andere disciplines kunt toepassen. Het onderwerp van mijn stage lag bijvoorbeeld buiten mijn vakgebied (onderwijswetenschappen), maar nog steeds kon ik veel kennis uit mijn studie gebruiken. Ook heb ik kunnen ervaren hoe het is om in een ‘gewoon’ kantoor te werken, dit is toch anders dan werken aan langlopende opdrachten op de universiteit. Anders in zowel een positieve als soms een negatieve zin, maar ik denk dat het goed is om hier tijdens je studie al een realistisch beeld van te krijgen.

Wat voor tips heb je voor honoursstudenten die hun creative challenge gaan doen?

Stel jezelf open tot heel veel mogelijkheden. Misschien heb je eerst iets in gedachten, maar kom je er later achter dat dat toch niet gaat lukken. Schrijf ideeën op en neem eens in de zoveel tijd een moment om deze ideeën goed uit te zoeken. En vooral: probeer het gewoon! Als iets uiteindelijk niet lukt, is het nooit voor niets geweest. Ga op zoek naar leuke initiatieven waar je je bij kunt aansluiten, bedenk een onderzoeksplan, solliciteer voor stageplekken, bel iemand op om vragen te stellen. Soms zal je ergens tegenaan lopen: Solliciteren voor deze stage was zeker niet de eerste of de enige poging die ik had gedaan. Uiteindelijk zal je iets vinden dat bij je past en waar je met plezier op kunt terugkijken.

Een cadeau voor alle pleegouders in Utrecht-West

Willemijn Burggraaf

HET BEDENKEN EN GEVEN VAN EEN CADEAU VOOR ALLE PLEEGOUDERS IN UTRECHT-WEST

MIJN CREATIVE CHALLENGE BIJ TRANSFORMATIETEAM
JEUGD UTRECHT-WEST
DOOR: WILLEMIJN BURGGRAAF

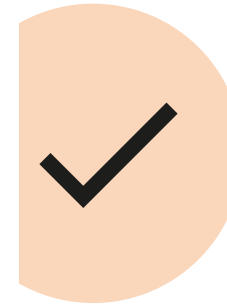

STAP 1: HET LEZEN VAN DE PLANNEN DIE ER WAREN

Het streven is om alle kinderen die tijdelijk of permanent niet thuis kunnen wonen onder te brengen in een gezinsvorm zoals bijvoorbeeld pleegzorg. Om de huidige pleegouders die hard nodig zijn te behouden is het belangrijk om hen te bedanken. Hiervoor is 10.000 euro uitgetrokken.

STAP 2: ONDERZOEK, WAT IS ER AL GEDAAN EN WAAR WORDEN PLEEGOUDERS NU ECHT BLIJ VAN?

Aangezien de verantwoordelijkheid over de 10.000 euro bij mij lag ben ik eerst vooral bezig geweest met onderzoek. Hierbij zijn pleegouders, zorgprofessionals en mensen van de gemeente aanwezig geweest. Daarnaast heb ik ook literatuur gelezen.

STAP 3: HET RESULTAAT!

Na het uitvoeren van nog een aantal praktische zaken kon het cadeau verzonden worden. Ondanks dat de plannen iets werden gewijzigd door corona, was het nog steeds een mooi cadeau. Het werd een keuzecadeaubon, bloemzaadjes die symbool staan voor dankbaarheid en een bedankkaart van alle wethouders uit de regio.

Al met al ben ik ontzettend blij dat ik mee heb kunnen werken aan dit mooie project. Ik heb tijdens deze priode ook ontzettend veel geleerd over hoe zulke projecten in zijn werk gaan in de gemeente.

Onderzoek naar perfectionisme bij topsporters

Doron Kamps

Beste lezer,

Op het moment dat ik dit schrijf ben ik nog volop bezig met mijn Creative Challenge. Hierom heb ik besloten u mee te nemen in mijn proces, vanaf het verzinnen van en beginnen aan mijn Creative Challenge tot aan waar ik nu sta.

Eigenlijk is dit proces al begonnen toen ik 15 was. In dat jaar bleek dat mijn zusje, Marit, erg goed kon judoën. Ze begon meer en meer internationaal te presteren en werd opgemerkt door andere coaches. Vanaf toen raakten wij thuis verzeild in de topsport, iets wat, zoals ik er nu naar kijk, je eigenlijk ook een beetje als gezin doet. Elke dag een training of een toernooi. Vanaf toen raakte ik ook meer en meer geïnteresseerd in de tegenstanders van Marit. Vooral toen de directe concurrente, waar eerst altijd van verloren werd, in een wedstrijd werd verslagen. Hierna heeft Marit nooit meer van haar verloren. Ik vond dit bijzonder. De twee meiden hadden ongeveer hetzelfde trainingsschema, draaiden dezelfde toernooien en waren allebei goed. Maar mentaal was mijn zusje blijkbaar sterker. Dat was het verschil, maar hoe kan dat? Waarom redt de een

“Waarom redt de een het wel tot aan de top en de ander niet?”

het wel tot aan de top en de ander niet? En waarom kan iemand überhaupt alles geven voor een sport, zelfs als al het andere in het leven hierdoor op een tweede plaats komt?

Ik heb veel gelezen over wat er nodig is om als sporter de top te kunnen bereiken. Uiteraard het motivatieklimaat om de sporter heen, goede trainers, coaches, medespelers en concurrenten. Maar wat maakt die ene topsporter nou uniek?

Voor mijn Creative Challenge heb ik er daarom voor gekozen om te onderzoeken wat de topsporter uniek maakt. Eerder is gevonden dat bepaalde aspecten van perfectionisme een positief effect hebben op sportprestaties. Ik verwacht daarom dat perfectionisme van essentieel belang is. Om dit te kunnen onderzoeken meet ik perfectionisme, mentale gezondheid en levenskwaliteit bij topsporters, amateursporters en niet-sporters en de relaties tussen deze variabelen. Als de perfectionist die ik zelf ben, heb ik geleerd dat een goed begin het halve werk is. Ik ben trots op hoe mijn onderzoek is opgezet en ben benieuwd naar het resultaat.

Ik zal dus kijken naar de psychologische functionaliteit van perfectionisme om een stukje dichterbij het antwoord op mijn raadsel te komen. Waarom bereikte mijn zusje de top en is haar directe concurrente na die ene wedstrijd nooit meer in de buurt gekomen?

Het effect van COVID-19 op zwangere vrouwen

Jasmijn Wijnands

Sinds december 2019 houdt de uitbraak van het coronavirus in Wuhan heel de wereld in haar greep. Echter omdat het onderwerp nog zo actueel is, is er nog te weinig bekend om te bevatten wat de impact zal zijn van het coronavirus op de samenleving. Vanuit de afdeling klinische psychologie aan de Universiteit Utrecht heb ik mee mogen werken aan een onderzoek naar de impact van het COVID-19 virus op zwangere vrouwen, omtrent de onzekerheid die zij hierdoor kunnen ervaren.

Het virus treft vele mensen in vele landen en brengt daarmee een stroom van angst en spanning met zich mee. Er worden strenge maatregelen genomen om het virus in te dammen en de verspreiding te voorkomen. Maar totdat er een vaccin is, brengt deze nieuwe “anderhalve meter samenleving” toch bij

“Er is nog te weinig over het coronavirus bekend om de impact op de samenleving te bevatten.”

diverse groepen in Nederland, zoals ouderen, mensen met gezondheidsklachten en ook zwangere vrouwen, grote onzekerheid met zich mee. Voor zover bekend lijkt het ziekteverloop bij zwangere vrouwen hetzelfde als bij vrouwen die niet zwanger zijn.

Echter is er nu nog te weinig wetenschappelijke informatie om eventuele gevolgen van het virus, op de ontwikkeling van de zwangerschap uit te kunnen sluiten. Deze onzekerheid maakt de zwangerschap te midden van de uitbraak van het coronavirus een spannende tijd.

Het huidige onderzoek is uitgevoerd om meer inzicht te krijgen in de manier waarop zwangere vrouwen reageren op de uitbraak van het coronavirus en hoe deze pandemie hun zwangerschap en de zorg daaromheen beïnvloedt. Dit is gedaan door middel van online vragenlijsten die zijn afgenomen bij 600 zwangere vrouwen in Nederland. Hiermee is onder andere mogelijke onzekerheid, ervaren sociale steun en emotioneel en lichamelijk welzijn in kaart gebracht.

Onderzoek naar nieuwe therapieën voor PTSS

Isa Cornelissen en Linda van Dijk

Linda en ik wisten al snel dat we iets richting de klinische psychologie wilde gaan doen. We zijn gaan rondkijken op internet en vonden zo het Academisch Angstcentrum Altrecht. Wij stuurden een mail en onze begeleidster had wel een opdracht liggen. Ze gaf aan dat er steeds meer nieuwe therapieën voor PTSS in de praktijk gebracht worden, waarvan zij betwijfelde of ze ook bewezen effectief waren. In totaal hebben wij over 4 verschillende therapieën een presentatie gegeven aan de expertgroep PTSS van Altrecht.

“Er worden steeds meer nieuwe therapieën voor PTSS in de praktijk gebracht, waarvan het nog maar de vraag is of ze bewezen effectief zijn.”

Als eerste hebben wij Brain-spotting behandeld. Dit is een soort EMDR zonder de beweging van de vinger of het lichtje. Er bleek echter te weinig onderzoek te zijn (6 artikelen in totaal) om deze therapie ook in de praktijk in te brengen.

Ten tweede hebben wij onderzoek gedaan naar Emotional Freedom Technique (EFT). Hierbij tap je op verschillende plekken op het lichaam van de cliënt en dat zou de energie weer moeten herstellen. Dit bleek al meer uitgewerkt maar er ontbrak steeds net dat ene stukje bewijs om de resultaten ook werkelijk te verklaren. Als aanvullende therapie was EFT al wel meer uitgewerkt.

Als derde deden wij onderzoek naar sensorimotor therapie. In deze filosofie wordt het trauma als een onafgemaakte beweging in het lichaam gezien. De onderliggende gedachte was meer uitgewerkt dan het effectonderzoek. Hier was dus ook niet voldoende bewijs voor.

Ten slotte hebben wij onderzoek gedaan naar yoga. Hiervoor waren enorm veel artikelen te vinden en dit duurde dus ook even voordat we daar doorheen waren. De resultaten waren ook hier veelbelovend maar door inconsistenties in de gebruikte protocollen en frequentie van de yoga was het onmogelijk om een eenduidige conclusie te stellen.

Wij zijn nu nog druk met alle afrondingen. Onze begeleidster wil namelijk dat wij samen een artikel gaan schrijven en deze in het Engels en in het Nederlands gepubliceerd gaat worden. Hier zijn wij nog wel even mee bezig, maar het was een fantastisch project!

Zomerschool en onderzoek in Zuid-Korea

Cathelijne Kwetters

Voor mijn Creative Challenge ben ik naar een zomerschool in Zuid-Korea geweest en heb ik een onderzoek gedaan. In Korea heb ik op Ewha Womans University drie vakken gevolgd: Zuid-Koreaanse geschiedenis, Noord-Koreaanse cultuur en Zuid-Koreaanse taal. Op basis van deze vakken ben ik op zoek gegaan naar onderzoek over Koreaanse cultuur en ben toen terecht gekomen bij artikelen over de amerikanisering en anti-americanisering van Korea. Dit gaf mij inspiratie om een onderzoek op te zetten om te kijken wat de mening van Koreanen en Nederlanders ten opzichte van Amerika, Noord-Korea en Japan is.

Omdat zomerschool alleen niet genoeg is voor de Creative Challenge en ik mezelf ook graag verder wilde uitdagen dan alleen in het buitenland studeren, besloot ik een onderzoek op te starten. Voor de meningen van Zuid-Koreanen en Nederlanders wilde ik gebruik maken van de Implicit Association Test (IAT) en een vragenlijst voor expliciete meningen. Omdat er geen bestaande IAT is voor meningen over Amerika, Noord-Korea en Japan, besloot ik er zelf een te programmeren. Dit heb ik gedaan met behulp van het programma PsychoPy. Ik had hier nog niet veel ervaring mee, dus het was echt een uitdaging om zelf een heel experiment in elkaar te zetten. Ik heb gemerkt dat er bij het maken van een experiment meer dingen zijn om over na te denken dan je in eerste instantie zou verwachten.

Een deel van onderzoek doen is natuurlijk de verzameling van data en dus participanten. Omdat ik graag zowel Zuid-Koreaanse als Nederlandse participanten wilde, moest ik ook in beide landen aan de slag met zoeken naar participanten. Omdat er op de zomerschool voornamelijk buitenlandse studenten waren, waren er niet veel Koreaanse studenten die ik kende. Dit was misschien nog wel de grootste uitdaging van mijn hele project. Gelukkig kreeg je van de universiteit een 'Peace-buddy', een Koreaanse student die je begeleidde op de universiteit. Ik heb aan haar gevraagd of ze me wilde helpen en heb op die manier Zuid-Koreaanse participanten gevonden.

Mijn creative challenge had dus veel verschillende kanten en leerpunten. Ik heb geleerd om verder te kijken dan alleen de psychologie en heb ervaring opgedaan met internationaal onderwijs. Ik ben erg dankbaar voor de kansen die het Honours mij heeft geboden in de ontwikkeling van mijn interesses en vaardigheden.

Cannabidiol in the treatment of epilepsy

Eli Clapper

Cannabidiol in the treatment of epilepsy

CBD

Cannabidiol is a relatively new therapeutic agent with countless CBD oils and other products available worldwide. It is most often used for treating insomnia and relieving pain. But is the controversy regarding the safety, honesty and legality of the oils justified?

epilepsy

Epilepsy is the 4th most common neurological disorder. Despite available medication, a third of epileptics is non-responsive. As of yet, only one medicine is currently on the market that combines CBD and Clobazam to treat rare severe forms of epilepsy. Can CBD be the magic cure for other forms as well?

Safety

CBD is, unlike THC, not psychoactive and usually only shows adverse side effects at very high concentrations. Using quality proven CBD oil is generally safe, but watch out for possible drug-interactions. Also, there is little regulation on CBD products and research shows that not all CBD oils contain the ingredients they claim to contain.

Honesty

Hence, we lab tested one CBD oil's content. We found that the Ingredients do match the label claims! We used high-performance liquid chromatography-UV to determine substance concentrations using the UV radiation the substances naturally emit.

Legality

Despite the ubiquity of CBD oils, they are technically NOT LEGAL to buy, sell or possess! They are considered a novel food supplement and must be approved by the European Commission. However, too little research into the safety of CBD has been conducted for approval.

Neurology of epilepsy

Many mechanisms can disrupt the excitation/inhibition balance in neurons. Disruptions may lead to excessive synchronous excitation. This excitation discharge can spread throughout the brain, causing seizures of different types. An epileptic brain houses an environment that facilitates such imbalance.

CBD mechanism of action

CBD works on our brain in multiple ways. Two important mechanisms must be noted:

1. Via the endocannabinoid system. CBD prolongs Anandamide activity which reduces neurotransmission.
2. By antagonizing the TPV1 Receptor. This halts the influx of calcium in neurons which decreases action potential generation.

These mechanisms are mainly speculative as only little evidence is available on the subject!

Current conclusion

Until now, there is too little evidence to suggest that CBD can help in the treatment of epilepsy without the use of other anti-epileptic drugs. Self-medication is not advised as many CBD products on the market are not quality tested. This is due to the dubious legal status of CBD. There is currently lots of ongoing research into the substance, but as of now, most remain inconclusive.

Ontwikkelen van een e-module over Alzheimer

Saisun Kandiah

Voor mijn Creative Challenge heb ik met 4 honours studenten van de bètawetenschappen een multidisciplinaire e-module gecreëerd waarin de focus lag op de ontwikkeling van een bepaalde neurodegeneratieve ziekte. Wij hebben ons voornamelijk gericht op de ziekte van Alzheimer. Om vorm te geven aan de e-module hebben we allereerst een algemene vraagstelling geformuleerd die later uitgewerkt en gespecificeerd is. De onderzoeksvraag luidt: "hoe kan begrip van de werking van het brein bijdragen bij het begrip en/of behandeling van de ziekte van Alzheimer?"

De uitdaging op academisch niveau was om bestaande literatuur omtrent dit onderwerp vanuit verschillende perspectieven te belichten en te integreren. In het multidisciplinaire team hadden we beschikking over een honours student informatica, biomedische wetenschappen, psychologie en twee honours studenten farmacie. Uiteindelijk hebben wij dus een educatieve e-module gemaakt waarin in de ziekte van Alzheimer vanuit de hiervoor genoemde disciplines wordt belicht.

Ik vond het leuk en interessant om op deze manier invulling te geven aan mijn creative challenge. Ik heb veel geleerd van de andere studenten en ook interessante inzichten gekregen in hun vakgebieden. Al met al vond ik dit een geslaagd project.

Vrouwen en terrorisme

Berber van der Ploeg

Mijn Creative Challenge bestond uit twee onderdelen: een summerschool en het ontwikkelen en geven van een college. In de zomer van 2019 heb ik samen met Tess de Valk en Nina Dijkstra een drieweekse summerschool Profiling and Psychology of Terrorism gevolgd aan King's College London. Met een kleine groep internationale studenten hebben we colleges gevolgd over uiteenlopende thema's binnen het onderwerp terrorisme. De studenten die de cursus volgden hadden allemaal een andere achtergrond, zoals psychologie, politicologie of internationale betrekkingen. Hierdoor werd het onderwerp heel interdisciplinair bekeken. Het college over gender en terrorisme vond ik het meest interessant, daarom koos ik dit onderwerp voor mijn essay. De titel van het essay was: 'Supportive spouse or suicide bomber: a theoretical analysis on factors that determine women's roles in terrorism', waarin ik dieper inging op verschillende aspecten van vrouwen en terrorisme.

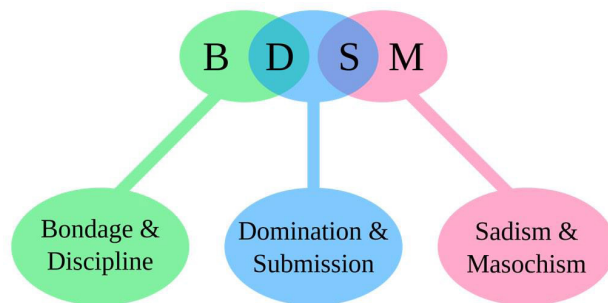
Aangezien ik het onderwerp vrouwen en terrorisme erg interessant vind, heb ik voor het tweede deel van mijn creative challenge samen met Tess de Valk een college gemaakt en gegeven over dit onderwerp. Voor het eerste deel van het college hadden we gastspreker Mark Dechesne benaderd. Hij is professor aan de Universiteit Leiden en expert op het gebied van politieke psychologie en terrorisme. Het tweede deel van het college werd door Tess en mij gegeven en ging specifiek over vrouwen en terrorisme. We hebben het onder andere gehad over gender stereotypes, motieven, praktische voordelen van het gebruik van vrouwen i.p.v. mannen, de verschillende rollen die vrouwen binnen een terroristische organisatie kunnen vervullen en welke factoren daarop van invloed zijn. Hoewel de groep klein was, was het ontzettend leuk om te doen en kregen we veel positieve reacties van de studenten die het college hadden bijgewoond.

Tot slot was de creative challenge niet alleen leerzaam, maar natuurlijk ook heel leuk. Ik heb ontzettend genoten van de drie weken in Londen met Nina, Tess en andere studenten die we daar hebben ontmoet. Naast studeren hebben we ontzettend veel leuke dingen gedaan. We zijn een zoektocht begonnen naar de lekkerste scones (uiteindelijk niet in Londen, maar in Oxford gevonden), hebben markten bezocht, pubquizes gedaan, een VIP ballenbak arrangement gehad, levensgevaarlijke fietstochten gemaakt, zijn naar het theater geweest en nog veel meer. Het was een avontuur om nooit te vergeten en zodra het weer kan stap ik op de Eurostar terug naar Londen!

Workshop en symposium bij BDSM Jongeren

Cynthia Baljeu

Het opzetten van mijn creative challenge was zoals de opdracht al suggereert, echt een challenge. Nadat ik een jaar lang zat te twijfelen tussen talloze ideeën heb ik in overleg met mijn coördinator ervoor gekozen om een onderwerp uit te werken wat dicht bij mij ligt; namelijk het opzetten van een project omtrent voorlichting over seksualiteit, BDSM, en polyamorie. Tijdens mijn onderzoek naar polyamorie voor dare to compare merkte ik dat hier nog veel onwetendheid over heerst, wat maakte dat ik er graag mee verder wilde gaan. Ook was ik al een tijdje bezig om stichting BDSM Jongeren te voorzien van wetenschappelijke onderbouwing voor hun website omtrent voorlichting over BDSM. Dit maakte dat het mij leuk leek om beide onderwerpen te combineren tot één project, en de creative challenge was een perfect middel om dit tot uiting te brengen!

Na een trage start was ik dan eindelijk bezig om samen met BDSM Jongeren twee events te organiseren.

Begin april zouden wij een toffe informatie- en workshopavond organiseren waarbij studenten meer konden leren over dit onderwerp en spelenderwijs hierin zelf dingen konden ontdekken. Bijvoorbeeld door de #durftvragen sessie, een kinky toys show and tell en een

“Tijdens mijn onderzoek naar polyamorie voor dare to compare merkte ik dat hier nog veel onwetendheid over heerst, wat maakte dat ik er graag mee verder wilde gaan.”

mini bondage workshop voor beginners. Hierop volgend zou in juni een symposium plaatsvinden waar ik zelf een lezing zou geven over polyamorie, en een gastspreker zou gaan spreken over de psychologie van BDSM. De infoavond had ik al tot in de puntjes uitgewerkt, en ook de organisatie van het symposium begon op gang te komen. Echter had ik met 1 ding geen rekening gehouden, namelijk dat we in een wereldwijde pandemie terecht zouden komen! Hierdoor stortte mijn events in het water, en ben ik nu hard bezig om een online variant ervan op te zetten. Dit was voor mij erg balen want dat betekent dat ik voor de afronding van mijn creative challenge alleen de online variant kan laten zien. Gelukkig is dit niet het einde van mijn project! Ik ben van plan om ondanks alles de informatieavonden voort te zetten, welke ik komend schooljaar dan ook opnieuw zal organiseren. Ondanks de tegenslagen gaan wij gewoon door!

Reclame-onderzoek bij neuromarketing bureau Unravel

Sarwesh Ishwardat

Tijdens mijn Creative Challenge heb ik stage gelopen bij Unravel, een neuromarketing bureau in Utrecht. Neuromarketing is een relatief nieuw vakgebied, waarin (neuro)psychologie en marketing wordt gecombineerd. Unravel doet vooral reclame-onderzoek voor grote bedrijven zoals Heineken, Rabobank en Albert Heijn. In het reclame-onderzoek wordt er met behulp van EEG en eye-tracking geanalyseerd welke delen van een reclame tot welke hersenactiviteit leiden. Patronen van hersenactiviteit zijn indicatief voor specifieke motivaties of gevoelens. Zo onthult EEG de mate van opwinding, frustratie en verlangen, wat van voorspellende waarde is voor aankopen in het dagelijks leven. Ik heb vooral participanten ontvangen, de meetinstrumenten bediend en geleerd hoe je zulke EEG data analyseert.

Naast het theoretische deel, heb ik vooral veel geleerd tijdens mijn fysieke aanwezigheid op het kantoor. Ik heb geleerd en ervaren hoe zowel klanten als werknemers tevreden worden gehouden, hoe er een goede sfeer gecreëerd kan worden en hoe er tussen verschillende lagen in het bedrijf gecommuniceerd wordt. Dit was zeer interessant om mee te maken, aangezien die ervaring niet iets is wat je uit de studieboeken kan halen. Daarnaast heb ik veel inspiratie opgedaan van de werknemers en oprichters van het bedrijf, die veelal een zelfde sociaal wetenschappelijk achtergrond als ik hadden, maar inmiddels een aantal jaar verder zijn in hun carrière. Hier heb ik veel inzicht uit kunnen halen en zal mij zeker helpen om mijn resterende studie jaren met extra veel motivatie door te lopen. Het heeft mij een goed inzicht in een potentieel werkveld gegeven.

“Ik heb geleerd en ervaren hoe zowel klanten als werknemers tevreden worden gehouden en hoe tussen verschillende bedrijfslagen wordt gecommuniceerd.”

Ten slotte heb ik erg veel kennis op kunnen doen van een psychologische tak die op de Universiteit Utrecht niet veel behandeld wordt; consumentenpsychologie. Dit sluit goed aan bij mijn master, Economic & Consumer Psychology, die ik volgend jaar aan de Universiteit Leiden ga volgen. De Creative Challenge is dus een goede manier om je te verdiepen of te verbreden in een vakgebied dat je erg interessant vindt, maar waar je tijdens je reguliere bachelor niet genoeg mee in contact bent gekomen.

Ervaringen op de later poli van het Prinses Máxima Centrum

Feline Wafelaar en Daphne Sacharias

Waar ging jullie creative challenge over?

Als creative challenge hebben wij een onderzoek gedaan naar de later poli in het Prinses Máxima Centrum. Wij hebben hiervoor jongeren die kanker hebben gehad geïnterviewd over hoe zij de zorg op de later poli in Prinses Máxima Centrum ervaren. Wij zijn op dit idee gekomen doordat Daphne zelf ook patiënt is op de later poli. Daarbij is het centrum nog maar kort geleden open gegaan (2018) en is er nog geen duidelijk onderzoek gedaan naar de ervaringen van de patiënt aangaande deze afdeling.

Hoe heeft jullie creative challenge bijgedragen aan jullie ontwikkeling (binnen het Honours)?

Binnen het Honours programma wordt er in je portfolio van je verwacht dat je je eigen ontwikkeling beschrijft ten opzichte van de verschillende leerprofielen. Een leerprofiel hiervan is dat van de beleidsmedewerker. Wij denken dat wij ons vooral binnen dit profiel meer vaardigheden hebben kunnen aanleren. Dankzij deze creative challenge hebben wij zelf een onderzoek kunnen opzetten ten behoeve van de verbetering van het beleid van een instelling. In dit geval een cruciale instelling: het Prinses Máxima Centrum. Wij hebben kunnen

ervaren hoe lastig het is om een onderzoek op te starten met een stakeholder, maar tegelijkertijd hebben we ook ervaren hoe leuk het is om een onderzoek uit te voeren waar iets of iemand daadwerkelijk iets aan heeft. Wij vonden het een erg leerzame en leuke ervaring om beleid te kunnen evalueren vanuit het perspectief van de patiënt.

Als je één ding moet noemen dat je hebt geleerd of dat je is bijgebleven, wat is dit dan?

Wij hebben er vooral van geleerd dat het erg moeilijk is om een onderzoek te doen dat je in je eentje uit kunt voeren bij een kwetsbare groep. Hier is namelijk een lang proces van toestemming voor nodig, en dit wisten wij niet van tevoren. Voordat je via het ziekenhuis een kwetsbare groep mag benaderen moet je eerst langs de ethische commissie. Je moet dit echt ver van tevoren al gaan regelen (minimaal een half jaar), wil je hier toestemming voor krijgen. Door omstandigheden was het bij onze creative challenge een beetje anders gelopen, waardoor wij hier niet meer genoeg tijd voor hadden. Daarom hebben wij zelf via ons eigen netwerk en Facebook groepen participanten moeten werven. Uiteindelijk is dit wel gelukt, maar dit was zeker niet gemakkelijk.

“We hebben ervaren hoe leuk het is om een onderzoek uit te voeren waar iets of iemand daadwerkelijk iets aan heeft.”

Psychologieproject op Jamaica

Eva Vethman

Toen ons werd verteld dat we helemaal vrij werden gelaten in het bedenken van een Creative Challenge, moest ik wel even slikken. De voorgaande jaren zijn er zoveel gave dingen gedaan, dat ik het lastig vond iets concreets te bedenken. Uiteindelijk had ik bedacht dat ik graag meer praktijkervaring op wilde doen in de vorm van een klinische stage. In Nederland waren deze schaars (voor bachelorstudenten), maar online vond ik een psychologieproject op Jamaica.

Ik mocht stage gaan lopen in The Ebenezer Home, een rehabilitatiecentrum voor mannen die niet meer normaal in de maatschappij konden leven. In totaal woonden hier 20 mannen tussen de 18 en 75 jaar met verschillende achtergronden. Sommige waren zwaar depressief of bipolair, andere hadden een heftig verleden met alcohol- en drugsmisbruik. Samen met Miss Wheeler, de eigenaresse van het centrum, bespraken we wat mijn verantwoordelijkheden in het centrum zouden worden. Ik mocht de dagelijkse groepssessies voorbereiden en na een tijdje ook geven.

De mannen waren verdeeld over drie groepen, afhankelijk van hoe ver ze waren in hun re-integratie in de maatschappij. Elke dag begonnen ze al vroeg met werken op het land, als een soort bezigheidstherapie en zodat ze het geteelde voedsel konden gebruiken om meer zelfvoorzienend te zijn. Daarna haalde ik de groepen op voor “group therapy”.

Groep 1 bestond vooral uit mannen die niet of nauwelijks konden lezen en schrijven en eigenlijk al wel vaststond dat zij The Ebenezer Home

niet meer zouden verlaten. Met hen ging ik vaak schilderen, oefenen met letters schrijven of voorlezen. Groep 2 was al wat verder in hun re-integratie. Met hen focusten we op doelen stellen, emotieregulatie en time-management tijdens de groepssessies. De meeste mannen uit groep 3 waren overdag al aan het werk of terug naar school, en sliepen alleen nog in The Ebenezer Home. Als ze vrij waren kwamen ze bij de groepssessie met groep 2 zitten. In de middagen speelden we spelletjes, hadden we één-op-één gesprekken of organiseerden we een Crickettoernooi.

In totaal heb ik een maand stage gelopen in The Ebenezer Home. Ik heb veel geleerd over de klinische praktijk, de Jamaicaanse cultuur en over mezelf. Ik

hoop dat ik ooit de mogelijkheid heb om te terug te gaan.

Toegankelijkheid voor mensen met een handicap

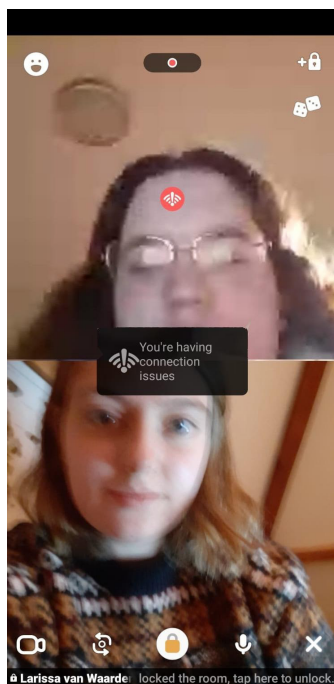
Larissa van Waardenberg en Mette Nikkessen

Lief dagboek,

16 maart 2020

O nee, onze documentaire gaat niet door! Vandaag kwam ik erachter dat Nederland op slot gaat. Wat een bizarre situatie is dit, ik ben nog steeds in lichte shock. We wilden een documentaire maken over toegankelijkheid. Over mensen met een lichamelijke handicap, want die worden vaak vergeten in de maatschappij. Dit was dan het laatste Honours component dat ik nog moest afronden. Het maken van een docu gaat nu lastig worden, want we willen geen mensen onnodig in gevaar brengen. Toch willen we wel graag echt met deze mensen in contact komen, want hoe kunnen wij nu met z'n tweeën een project maken over een onderwerp waar we zelf geen ervaring mee hebben? Larissa appte me net, haar leek het ook geen goed idee om deze doelgroep onnodig in gevaar te brengen, maar we hebben beide nu geen goed alternatief. Het leek ons juist zo leuk om echt iets creatiefs te gaan doen door te werken met een nieuw medium, namelijk film. Misschien is het ook wel een geluk bij een ongeluk, want om eerlijk te zijn hebben zowel Larissa als ik niet de meeste ervaring met films maken. Toch hoop ik stiekem dat het nog wel door kan gaan. Een echte 'challenge' was het namelijk wel geweest. Binnenkort gaan we bellen met Tali en Jaap. Hopelijk kunnen zij ons op weg helpen met het komen tot een nieuw idee!

- Mette

Lief dagboek,

15 april 2020

Vanochtend dan toch maar even met Tali gebeld. Ik was eigenlijk nog heel moe, maar ik hoop dat het niet te erg is opgevallen. 9 uur voelt toch wel vroeg als je letterlijk drie seconden daarvoor uit bed bent gerold. Ja, ja, dat was mijn eigen fout. Het lukte gewoon even niet. Gelukkig wel wat meer ideetjes gekregen, dus misschien is er nog hoop. Het lastigste vind ik nu om te bedenken wat we precies gaan doen. Willen we toch iets met nudging? Of laten we dat helemaal los? En is dat dan niet zonde van de tijd die we er al in hebben gestoken? Oké, toegegeven, ons huidige literatuuronderzoek is geen literair hoogstandje, maar we hadden er wel ons best op gedaan. Het was gewoon niet zo handig dat we een literatuuronderzoek gingen doen, zonder dat we daarmee ervaring hadden. O well, you live and you learn, I guess.

O, ik hoop zo dat het ons gaat lukken. Ook al weet ik het soms helemaal niet meer zeker, doe ik toch maar alsof. Stiekem hoop ik dan dat Mette de moed er nog in houdt. Dan kan iemand van ons tenminste nog slapen, haha. Nee, ik weet wel dat het allemaal goedkomt. Ik weet alleen nog niet hoe.

- Larissa

Lief dagboek,

17 april 2020

Oké, we hebben een idee. Interviews! Die gooien we dan op een website als journalistiek artikel en adviesrapport voor alle gemeenten. Zo kunnen we toch iets nuttigs maken. Hopelijk zijn mensen ook echt bereid om mee te doen. Overal om mij heen hoor ik namelijk dat we nu allemaal zeeën aan tijd zouden moeten hebben, maar ik heb zelf juist het gevoel dat ik veel drukker ben dan normaal. Goed, het lukt vast om een plekje op iemands agenda te veroveren. Ik maak wel tijd.

- Larissa

Onderzoek naar speelgedrag en cognitieve functies in ratten

Nina Dijkstra

Voor mijn Creative Challenge heb ik een onderzoeksstage mogen lopen op de faculteit dierengeneeskunde aan de Universiteit van Utrecht. Ik heb hier in 10 weken achter de schermen mee kunnen kijken hoe dieronderzoek kan gebeuren, en heb hier zelf een actieve bijdrage geleverd aan een al lopend onderzoek.

Mijn directe begeleider was Marijke Achterberg, zij is werkzaam als postdoc in de onderzoeksgroep die geïnteresseerd is in de neurobiologie achter gedrag (met name impulsiviteit, verslaving en speelgedrag). Het onderzoek waar ik aan meehielp was geïnteresseerd in tot hoeverre vroeg zichtbare verschillen in speelgedrag bij ratten invloed uitoefenen op o.a. impulsiviteit op latere leeftijd.

Dit werd onderzocht met behulp van de 5-Choice Serial Reaction Time Task (5-CSRTT). Deze taak is voorheen al vele malen gebruikt om het cognitief functioneren van ratten te onderzoeken. Echter hebben voorgaande onderzoeken niet rekening gehouden met natuurlijke individuele verschillen, en werd de mate van speelgedrag voornamelijk gemanipuleerd met behulp van sociale deprivatie. In huidig onderzoek werd er vooraf onderscheid gemaakt tussen ratten die relatief veel speelgedrag vertoonden en ratten die relatief weinig speelgedrag vertoonden.

Ik heb hierbij mogen meehelpen met het uitvoeren van het onderzoek en heb ik zelfstandig de data mogen analyseren. Gezien ik veel heb gelezen over dieronderzoek in de literatuur, vond ik het leerzaam om mee te maken hoe het eraan toe kan gaan. Dieronderzoek draagt toch een bepaald stigma bij zich en ik probeerde zonder vooroordeel te beginnen aan mijn stage om vervolgens zelf mijn mening te kunnen vormen. Ik ervaarde bij mijzelf geen ongemak bij het uitvoeren van dit onderzoek, echter merkte ik wel dat ik het moeilijk vond om er

open over te vertellen. Ik denk dat dit op zichzelf niet erg is, maar dat het mij wel vertelt dat ook voor mij dieronderzoek nog een dubbele lading heeft.

Ik kan het iedereen aanraden die geïnteresseerd is om later de onderzoeksrichting binnen de (cognitieve) psychologie in te gaan, om een dergelijke onderzoeksstage te doen. Wat precies is natuurlijk helemaal aan jou, maar ik vond het een mooie en leerzame ervaring die mij de bevestiging gaf dat cognitief neurobiologisch onderzoek de kant is die ik op wil gaan!

The world asked Ewha and Ewha answered you

Roos Lalk

Ik hoorde veel over Zuid-Korea en dan vooral over de relatie tussen Korea en plastische chirurgie (of cosmetische chirurgie, zoals het in de literatuur wordt genoemd). Iedereen zou in Korea wel wat aan zijn gezicht hebben laten doen, en men zou er super positief tegenover staan. Ik vroeg me af of dit waar was. En toen besepte ik me... dat kon ik voor mijn creative challenge uitzoeken! Ik vond een vragenlijst over attitudes op cosmetische chirurgie en samen met een vriendin reisde ik in de zomer van 2019 af naar

Zuid-Korea. Via de Utrecht Summer School mochten we daar op uitwisseling vakken volgen aan een universiteit. Via het summer school programma op de Koreaanse Ewha Woman's University ontmoette ik een aantal Koreaanse studenten die mijn vragenlijst wilden invullen. En thuis had ik ook al een flinke garde gevonden die aan mijn onderzoek mee wilden doen. Eenmaal weer thuis begon ik met de dataverwerking en vond ik een paar mooie resultaten: uit mijn onderzoek bleek dat Koreanen hoger scoorden op sociale redenen om cosmetische chirurgie uit te voeren (volgens theorieën over collectivistische culturen), maar dat Nederlanders en Koreanen even positief waren over cosmetische

chirurgie! Ook al is het hier in Nederland naar mijn idee best taboe om het over plastische chirurgie te hebben, bleek dat de Nederlanders in mijn onderzoek, net zoals de Koreanen, neutraal tot positief tegen cosmetische chirurgie aankijken. Op het moment ben ik nog bezig met het afronden van mijn creative challenge. Het eindresultaat gaat een boek worden, maar daar ben ik nog wel langer mee bezig. Stiekem vind ik dat alleen maar heel leuk.

Ten slotte wil ik nog een kort stukje schrijven over mijn tijd in Zuid-Korea. Door het honoursprogramma en alle ondersteuning die deze met zich meebracht, heb ik de kans gekregen om twee maanden lang in het prachtige Zuid-Korea te studeren en te reizen. Daar ben ik ontzettend dankbaar voor. Op de Ewha Woman's University heb ik vakken mogen volgen in Koreaans, traditioneel Koreaanse dans en genderrelaties in Korea. Het was ontzettend leuk om mee te kunnen maken hoe het er op een universiteit in zo'n ander land dan waar wij wonen aan toe gaat. De herinneringen aan deze speciale ervaring zullen me nog lange tijd bijblijven, van het prachtige landschap tot het pittige eten tot de goede vrienden die ik gemaakt heb. Konbae!

Zomerschool en presentatie over terrorisme

Tess de Valk

Voor mijn Creative Challenge besloot ik een Summer School te doen aan King's College London en hier meer te leren over "Profiling and the Psychology of Terrorism". In Juli 2019 vertrok ik met twee andere meisjes van Honours naar Londen waar we met andere internationale studenten verbleven op een campus.

Elke doordeweekse dag hadden we les van 9 tot een uur of 12. De les begon over het algemeen met een presentatie door een expert over een bepaald

onderwerp. Een paar voorbeelden van de onderwerpen die we hebben behandeld zijn; Ideology and Motivation in Terrorism, Foreign Policy and International Counterterrorism Cooperation, Crime Terror-Nexus en Children and Terrorism. Na de presentatie kregen we vaak een bepaalde stelling of case study die we in subgroepjes moesten bespreken. Als laatste sloten we vaak af met een groepsdiscussie waarin we onze bevindingen en ideeën bespraken.

Alhoewel de lessen vaak zeer interessant waren, had ik onderschat hoeveel voorkennis je eigenlijk nodig had. Naast een psychologische invalshoek, werd terrorisme namelijk ook veel bekeken vanuit een politiek perspectief. In de les werden dan ook vaak (afkortingen van) bepaalde organisaties of profiling strategieën genoemd, waar ik nog nooit van had gehoord. Nog iets wat ik had onderschat was het spontaan en adequaat kunnen discussiëren in het Engels. Ik merkte dat ik het soms lastig vond mezelf goed uit te drukken in groepsdiscussies, maar dit ging gelukkig wel steeds beter.

Naast het volgen van lessen moesten we een essay schrijven over een onderwerp binnen terrorisme. Mijn vraagstuk was: "Why do some members of aggrieved minorities engage in acts of terror while the majority of their compatriots do not?" In dit essay ging ik vooral in op factoren die een rol spelen in het radicaliseringsproces en die men vatbaar maakt voor gewelddadige uitingen. Deze factoren liepen van individuele factoren als persoonlijkheid en desensitatie naar sociale factoren als sociale connecties en groeps categorisatie.

Na het afronden van deze cursus, heb ik samen met Berber van der Ploeg de opgedane kennis gebruikt om een presentatie te geven aan Honoursstudenten, waarin we uitgebreid ingingen op de rol van vrouwen in terrorisme. We hebben ook gastspreker Mark Dechesne uitgenodigd om te spreken over terrorisme in het algemeen.

Over het algemeen vond ik studeren aan King's College een ontzettend leuke ervaring waarin ik veel heb geleerd over onder andere het schrijven en discussiëren in het Engels, de psychologie van terrorisme en presenteren.

Dit boekje is gemaakt in opdracht van het Honours College Sociale Wetenschappen.

Alle creative challenges in dit boekje zijn door de studenten zelf beschreven.

Het boekje is ontworpen door:

Noor Geluk

Marijn Sterre Huijers

Linde Bekkers

Willemien Schouten

Ontworpen in InDesign

redactie.honoursfsw@gmail.com

www.thinkbig.sites.uu.nl

© Redactie, Honours College
Faculteit Sociale Wetenschappen
Universiteit Utrecht

Utrecht University

Faculty of
Social and Behavioural
Sciences

HONOURS COMMUNITY
